

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή:

Αλένδρ. Νικολαΐδης, Γ. Μ. Δρίκος, Κ. Θ. Βέλλος, Μηνάς Λεγοθέτης, Άντ. Λαγουδάκης, Θ. Α. Μαυριδούπουλος, Γεώργ. Σταθης

'Η όργάνωσις τής έπιστημονικής Έρεύνης εις τήν Έλλάδα

Υπό ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΝΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Ἡ Σύναξις τοῦ Περιδικιοῦ, ἂν καὶ δὲν συμφωνεῖ ἀπολύτως, μὲ τὰς εἰς τὸ κατωτέρω δημοσιεύμενον ἀρθρον, ἀπόψεις, θεσώρησε σκόπιμον τὴν δημοσίευσίν του, διότι εἰς αὐτὸ ἀναφέρονται χρήσιμοι ἰδέαι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὴν Έλλάδα.

Στὴν μεταπολεμικὴ περίοδον τοῦ διανύομεν τώρα, καὶ ἰδίως μὲ τὰ σχέδια τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς πατρίδος μας εἶναι ἀνάγκη νὰ σκεφθοῦμε ἀποφασιστικὰ καὶ νὰ χαράξομε ἀπὸ τώρα τὴν πορείαν ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ἀνωτέρα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα καὶ παράλληλα καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ βιομηχανία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὴν Έλλάδα.

Πρέπει δυστυχῶς νὰ πιστοποιήσωμεν ὅτι ἡ καθαρὰ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ὅσον καὶ ἡ ἐφηρμοσμένη τοιαύτη οὐδέποτε, οὐδὲ προπολεμικῶς ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα ὡς ὀργανωμένον σύνολον, ἐκτὸς ἐλαχιστοτάτων ἐξαιρέσεων, καὶ τότε μόνον ὡς ἀποτέλεσμα ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Ἄλλὰ πρῶτα, ὀφείλομεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀντικροῦσωμεν ἐπὶ τὸ κατηγορηματικότερον τὴν δυστυχῶς καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ὑποστηριζομένην ἀποψιν, ὅτι ἔδω εἰς τὴν Έλλάδα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος διὰ σοβαρὰν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔμφυχον ἐπιστημονικὸν ὕλικόν πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται μόνον διὰ διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν καὶ τὸν ὀμαδικὸν καταρτισμὸν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν πληρῶσιν κυρίως τῶν διδακτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀναγκῶν τῆς πολιτείας.

Ἡ Έλλάς ὑπῆρξε τὸ λίκνον τῶν ἐπιστημῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, καὶ ὅπως ἐξακολουθῆ ἀπὸ τότε νὰ ἀγωνίζεται ὡς πρόμαχος τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ἰδέας τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας, ἔτσι θὰ ἔπρεπε καὶ σήμερα νὰ εὐρίσκεται μετὰ τῶν πρωτοεργατῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ προόδου.

Αἱ δικαιολογίαι ὅτι ἡ πτωχὴ Έλλάς δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν χρήματα δὲν εἶναι ὀρθή. Τὸ χρῆμα ἀναμφιβόλως εἶναι τὸ βασικὸν στοιχεῖον, ἀλλὰ ὄχι μόνον αὐτό. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ σχηματισθῆ καὶ νὰ καλλιέργηθῆ ἐκεῖνο τὸ ἀνθρώπινον ὕλικόν ποῦ θὰ ἔχη τὴν θέλησιν νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν! **Τότε θὰ εὐρεθῆ καὶ τὸ χρῆμα.** Τί νὰ κάνωμεν τὸ χρῆμα, ὅταν δὲν ὑπάρχει ὁ εἰς τὴν ἔρευναν πιστεύων ἐρευνητής, ὁ ἀκούραστος κυνηγὸς τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας, καὶ ὅταν τὸ ἐπίπεδον τῶν νέων ἐπιστημόνων εἶναι, διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, κατώθεν τοῦ ἐπιτρεπομένου ἐλαχίστου ὁρίου, καὶ προπαντὸς ἡ νοοτροπία αὐτῶν ἀποκλείει τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν; Ὅταν ὑπάρχουν χρήματα ἄνευ θελήσεως πρὸς ἐργασίαν, αὐτὰ φεύγουν καὶ χάνονται χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῆ οὐδὲν ἀποτέλεσμα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει νὰ καταβληθῆ φροντίς ὅπως ἐπέλθῃ πρῶτα πρῶτα ἀπὸ ὅλα, ἡ ἐξυγιάνσις τοῦ ἀνθρώπινου ἐπι-

στημονικοῦ ὕλικου. Τοῦτο κατενόηθη ἤδη πλήρως ἀπὸ ἄλλας ἐπικρατείας π.χ. τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν ὅποιαν καταβάλλεται φροντίς ὅπως σχηματισθῆ τὸ ἀναγκαζόν ἀνθρώπινον ὕλικόν.

Βεβαίως ἡμεῖς εἰς τὴν Έλλάδα δὲν δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν σήμερον καὶ κατόπιν τῆς προτοφανοῦς ἐπὶ ὀκταετίαν πολεμικῆς περιόδου, τὰ μέσα ἄλλων χωρῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τοῦ τίποτα, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἔχει πρὸ πολλοῦ γίνῃ ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἔχη πρωταρχικὴν σημασίαν διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου, μόνον δὲ εἰς τὴν Έλλάδα δὲν ἀντιλαμβάνομεθα ἀκόμη ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐξέλθωμε ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον νάρκηκαὶ νὰ δημιουργήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς προϋποθέσεις ἐκεῖνας ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ ἑλληνικὴ ἐπιστημονικὴ ἐρευνητικὴ κίνησις.

Πολλοὶ θὰ ἀντεῖπουν ὅτι τὰ διάφορα ἐπιστημονικὰ προβλήματα εἶναι ἤδη ἀλλαχού, τόσον προημένα ὥστε ἡμεῖς μὲ τὴν καθυστέρησιν ποῦ ἔχομεν δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ συντείνωμεν εἰς τίποτα. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι τελείως ἐσφαλμένον καὶ ἀποδεικνύει δυστυχῶς τὴν πλήρη ἔλλειψιν τῆς κατανοήσεως τὸ τί εἶναι ἔρευνα, καὶ τὴν ἄγνοιαν τὸ ὅτι μία σκέψις, μία φωτεινὴ ἰδέα, πολλακίς φέρουν λύσεις εἰς ζητήματα διὰ τὰ ὅποια ἄλλοι κατηνάλωσαν σειρὰν ἐτῶν, κόπους καὶ ὄχι ὀλίγα χρήματα, καὶ **last but not least**, δὲν ἐννοῶ διατὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς τῶν ξένων χωρῶν. Ἀλλὰ μήπως ἄλλεῖπουν καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα ἀμέτρητα προβλήματα πρὸς λύσιν καὶ ἔρευναν, ὡς π.χ. τὸ πρόβλημα τοῦ ἐξευγενισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λιγνίτου καὶ τῶν προϊόντων τοῦ τερεβινθελαίου καὶ τῆς ρητίνης, τὸ πρόβλημα τῆς ἐρεύνης καὶ θεραπείας τροπικῶν τινῶν νόσων, πρὸς ὄφελος τῆς ὑγείας ὄλου τοῦ ἔθνους, ἡ ἔρευνα διὰ τὰς ὁρμόνας καὶ τὰ φάρμακα ἐναντίον τῶν ζιζανίων τῶν φυτῶν κ.λ.π. Διότι θὰ ἀπετέλῃ καταφανὴ ἀπόδειξιν πνευματικῆς πτωχότητος, νὰ λέγωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν προβλήματα πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Ὅπως ὁμως ἤδη ἐξεθέσαμεν ἡ μεγαλύτερα δυσκολία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων ἐρεύνης, ὅσον εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἔμφυχου ὕλικου. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι μετὰ τῶν χιλιάδων σπουδαζόντων ὑπάρχουν καὶ τινες νέοι οἵτινες ἐνῶ δεικνύουν ἐξαιρετικὰς ἐπιδόσεις καὶ προσπίπτουν εἰς τὴν προσοχὴν, τῶν διδασκάλων τῶν, ἐξαφανίζονται, κατὰ τοῦλάχιστον 95% εἰς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τῶν ἐκ τοῦ πλαισίου τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Διὰ ποῖον λόγον παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τοῦτο, καὶ διατὶ νέοι ὑποσχόμενοι ἔνα λαμπρὸν

29.580.003.

Ο Λογιστής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΙΣ

Εν Λογίαις τῆ 29 Φεβρουαρίου 1948

29.580.003.

Ο Διαχειριστής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΗΣ

καί εἰς ἐρευνητικὴν ἐργασίαν καρποφόρον δρᾶσιν, ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν φύσει εἰς αὐτοὺς προχαραχθεῖσαν σταδιοδρομίαν; Οἱ λόγοι τοῦ φαινομένου τούτου εἶναι πολλοί, ἀλλὰ ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν τελείαν ἀδιαφορίαν ἣν δεικνύει ἡ πολιτεία, ὅσον καὶ τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τῶν νέων αὐτῶν. Ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μόνον προϋποθέτει ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τῶν βιοτικῶν φροντίδων καὶ ἀπασχολήσεων, καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν τῶν οὕτω διακρινόμενων, τῶν ὁποίων ἡ ὀλότης σχεδόν, εἶναι κατὰ κανόνα πτωχῆ.

Ὡς ἐκ τούτου, πρῶτιστον μέτρον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ ὀργανωμένη καὶ ἀνευ τῶν γνωστῶν εἰς ὄλους μας γραφειοκρατικῶν μικροτήτων, ἠθικῆ καὶ ὕλικῆ ὑποστήριξις καὶ ἡ παροχὴ δυνατότητος τῆς χωρὶς ἀντιπερισπασμῶς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας. Ἡ μελέτη τὸ τί μέτρα ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς βοηθείας θὰ πρέπει, καὶ εἰς ποίους ἀκριβῶς νὰ δωθοῦν, εἶναι δευτερεύον καὶ «ὀκόλως λυόμενον ζήτημα. εἰς κατ' ἀρχὴν ἐπέλθῃ ἡ συνταύτισις τῆς γνώμης μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων Δημοσίων Ἰδρυμάτων καὶ τῆς πολιτείας ὅτι ὁ ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενος ἐρευνητὴς εἶναι ἄξιος πάσης ὑποστήριξεως *ὡς ἀντιπροσωπεῖον κεφάλαιον διὰ τὸ κράτος.*

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι κυρίως ἓνα πρόβλημα κατανόησεως ὑπὸ τῶν ἰθυόντων ὅτι ὁ ρόλος τοῦ ἐπιστήμονος δὲν εἶναι μόνον ὁ τῆς διδασκαλίας καὶ διεκπεραιώσεως τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων, *ἀλλὰ κυρίως ὁ ἐρευνητικὸς.* Τοῦτο δὲ ἰσχύει ὅλως ἰδιαιτέρως δ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν τῶν ὅτι ἐμφοροῦνται ὑπὸ ἐρευνητικοῦ ζήλου.

Τοῦτο δὲ δὲν ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς νέους ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἡδὴ εἰς ἀνωτάτας θέσεις εὐρισκομένους ἐπιστήμονας, οἵτινες ἐνῶ ὅταν εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἑσπερίαν ἦσαν παραγωγικότεροι ἀπὸ ἐρευνητικῆς πλευρᾶς, ὑψίστανται κατὰ κανόνα καὶ μὲ ἐλάχιστας ἐξαιρέσεις κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιστροφῆν των, ἀπογοητεύσεις καὶ δυσκολίας, οὕτως ὥστε ἀναστέλλεται (οὐχὶ ὀρθῶς) ὁ πρὸς ἔρευναν ζήλος αὐτῶν.

Διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ζητῆται ἀπὸ τὸν Α ἢ Β πανεπιστημιακὸν ἐρευνητὴν τὸν δυνάμενον καὶ ἔχοντα ζήλον πρὸς ἔρευναν ἐπιστημονικῆς ἔρευνα ὅταν ὁ δυστυχῆς οὗτος στερεῖται τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων οὐχὶ διὰ τὰς πρῶτας ὕλας τῆς ἐργασίας του, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν βιβλιογραφίαν, ὅταν κατατρίβεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξετάζων χιλιάδας φοιτητὰς μηδεμίαν ἐπιθυμίαν πρὸς πραγματικὴν σπουδὴν ἐχόντων, καὶ οἱ ὁποῖοι δύνανται συνεπεῖα τῶν χαριστικῶν νομοθετημάτων νὰ ἐπανέρχονται σχεδὸν ἐπ' ἀπειρον δι' ἐξετάσεις. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐργασθῇ ὁ καθηγητὴς οὗτος ὅταν δὲν δίδεται εἰς αὐτὸν τὸ κατάλληλον προσωπικὸν καὶ περικόπτεται καὶ τὸ ἥδη ὑπάρχον, ἔνεκα οἰκονομιῶν;

Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὑπὸ τοιούτους ὁρους ὄχι μόνον ἐρευνητικὴ ἐργασία ἀλλ' οὔτε ἡ στοιχειώης διδασκαλία δύνανται νὰ λάβῃ χώραν. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δικαιολογεῖ βεβαίως αἰσιοδόξους μελλοντικὰς ἀπόψεις ἢ δὲ πιθανότατα μέλλουσα οἰκονομικὴ ἀνθρώπις τοῦ τόπου οὐδόλως δυστυχῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπηρεασθῇ ταύτην, *ἐὰν δὲν ἀλλάξουν αἱ πνευματικαὶ προϋποθέσεις* καὶ δὲν γίνῃ καταληπτὸν ἀπὸ ὄλους ὅτι τὸ κύριον ἔργον τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων δὲν εἶναι μόνον *διαδικὴ ἀνάδειξις μετρίων ἐπιστημόνων, ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία ἐρευνητικῶν προσωπικοτήτων καὶ ἐξεχουσῶν φυσιογνωμιῶν.*

Ἡ ἔλλειψις αὕτη ὀφείλεται δυστυχῶς καὶ εἰς τὸν γεωπολιτικὸν παράγοντα καθ' ὃν, οἱ Ἕλληνες ὡς μεσογειακὸς λαὸς δὲν ἀρέσκονται εἰς τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν πειθαρχικὴν ἐργασίαν, γεγονόςς ἄλλωστε γνωστὸν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος καθ' ἣν προετιμᾶτο ἡ πνευματικὴ διαλεκτικὴ δεινότης. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δύνανται νὰ διορθωθοῦν διὰ τῆς ὀρθῆς διαπαιδαγωγήσεως, τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς συνεπεῖα τοῦτου γεννέσεως τοῦ αἰσθηματοῦ τῆς ἀμίλλης.

Ὡς ἐκ τούτου προτεινόμεν, καὶ ἐπὶ τούτου εὐχαρίστας θὰ ἠθέλαμεν ἀκούσῃ τὰς γνώμας τῶν θελούντων νὰ συνεισφέρωσιν πνευματικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπως σχηματισθῇ μία ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἀνωτάτων ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, τοῦ κράτους καὶ τῆς Βιομηχανίας ἥτις ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, σχηματίσῃ ἓναν πρότυπον ὀργανισμόν ἐν εἶδῃ τοῦ μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ἐν Γερμανίᾳ συνταθέντος, καὶ γνωστὸν ὡς ἡ *Notgemeinschaft der Deutschen Wissenschaft*, ὅστις θὰ ἀναλάβῃ τὴν χρηματοδότησιν καὶ ὑποστήριξιν παντὸς δυναμένου καὶ θέλοντος πραγματικῶς νὰ ἐργασθῇ ἐπιστημονικῶς, καὶ θὰ χορηγῇ τὰς ἀπαραίτητους πρῶτας ὕλας καὶ ὄργανα. Ὁ τρόπος τῆς χρηματοδοτήσεως καὶ ἐν γένει ἡ ἐργασία τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου εἶναι ζήτημα ὅπερ εὐκόλως δύνανται νὰ τακτοποιηθῇ ἀργότερα. Ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πόρους οὓς θὰ διαθέτει, οὗτοι θὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ κράτος ἄτινα καὶ θὰ ὀφελοῦνται ἄμέσως καὶ ἐμμέσως ἐκ τῶν ἐρευνῶν, ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς. Πρέπει ἀφ' ἐτέρου νὰ κατανόησῃ καὶ ἡ βιομηχανία ὅτι δὲν δύνανται μόνον νὰ ἐμπορεύεται, ἀλλὰ ἔχει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεως τῆς μέγιστα καθήκοντα ἐπιστημονικῆς καὶ ἐρευνητικῆς φύσεως. Ἐλάχισται βιομηχανίαὶ κατενόησαν τοῦτο μέχρι σήμερον δυστυχῶς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ἐν Γερμανίᾳ ἦτο ἀρκετὰ γνωστὴ οὕτως ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν περὶ τούτου. Νομίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι σήμερον ὁ μόνος τρόπος δι' οὗ θὰ δυνηθῶμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἥτις διὰ τῆς ἐμφανισθησομένης ἀμίλλης θὰ ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος μας τόσον ἀπὸ ἠθικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ὕλικῆς ἀπόψεως καὶ θὰ συμβάλλῃ εἰς τὸ νὰ χαθῇ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ὁ ἀντιγραφεὺς τῶν ἄλλων, ἐνῶ δύνανται καὶ ἔχῃ τὴν πνευματικὴν ρώμην νὰ εἶναι μεταξὺ πρωτοπόρων.

Τοιοῦτοτρόπως καθὲν νέος ὁ ὁποῖος θὰ αἰσθάνεται πραγματικὰ τὴν ἱεράν ἔφεσιν τῆς ἐρεύνης μέσα του θὰ δύνανται νὰ βοηθηθῇ καὶ νὰ ἀποδώσῃ καὶ δὲν θὰ ἀναγκασθῇ ἔνεκα ἑλλείψεως μέσων ἐρεύνης καὶ βιοτικῶν δυσκολιῶν νὰ ἀφήσῃ τὸν διὰ τῆς ἐμφύτου ἀποδόσεώς του, προχαραχθέντα δρόμον. Γνωρίζομεν ὅτι πολλὰς ἀντιγωνίας καὶ δυσκολίας θὰ εὐρωμεν μέχρις ὅτου πραγματοποιηθοῦν αἱ ἀνωτέρω σκέψεις, ἀλλὰ «τὰ καλὰ κόποις κτῶνται», καὶ θὰ ἀπετέλει δι' ἐμὲ ἴσως ἀπὸ τὰς πλέον σπανίας ἠθικῶς ἱκανοποιήσεις νὰ ἔχω συντείνει, κατὰ τὴν ἔστω, εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἐρευνητικοῦ πνεύματος καὶ ἐρεύνης εἰς τὴν πατρίδα μου.

Εἰς τοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους κ.κ. Ἀγγ. Δημητρίου καὶ Γ. Δρίκου ὀφείλω χάριτας διότι κατανόησαντες τὴν σπουδαιότητα ἣν κατέχουν τὰ προτεινόμενα μέτρα μου παρέσχον καθὲν εἰδικὴν ὑποστήριξιν.

Πρακτικά τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 29-2-48

Κατ' ἀρχὴν ἀναγινώσκονται τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως ἅτινα καὶ ἐγκρίνονται. Προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Δ)κοῦ Συμβουλίου κ. Δημητρίου, ἐκλέγεται τὸ Πρόεδρεῖον τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν κ. κ. Σπυρ. Γαλανοῦ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὡς Πρόεδρος καὶ Μιχ. Καρανίκη καὶ Μιχ. Βασιλειάδου ὡς Γραμματέων.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Γ. Σ. ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ Δρ Κ. Μακρῆ δι' ἧς αὗτος ἀναφέρει ὅτι κακῶς ἀπεδόθησαν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Συνέλευσιν τῆς 12-2-47 λεχθέντα.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι τὰ πρακτικά τῆς συνελεύσεως αὐτῆς ἐπεκυρώθησαν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 28-8-47 χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ οὐδεμία ἀντίρρησης ὡς πρὸς τὸ θιγόμενον θέμα. Συνεπῶς καλῶς διευτυπώθησαν τὰ πρακτικά. Πρὸς τοῦτοις καίτοι δὲν νομίζει ὅτι τὸ ζήτημα δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἰσηγείται τὴν καταχώρησίν του εἰς τὰ πρακτικά τῆς σημερινῆς συνελεύσεως.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἄον θέμα τῆς ἡμερησίας Διατάξεως.

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Λαγουδάκης λέγει τὰ ἑξῆς: (Ἴδε Χημικά Χρονικά Τόμ. 13 ἀρ. 4-6).

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θεμάτος ὁμιλεῖ ὁ κ. Δρίκος (Ἴδε Χημικά Χρονικά Τόμ. 13 ἀρ. 4-6).

Ἐπὶ τοῦ τρίτου θεμάτος ὁμιλεῖ ὁ κ. Στάθης.

Ἀναφέρει γενομένης δωρεάς:

Θέμα 4ον. Ἐκθεσις ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁμιλεῖ ὁ κ. Πρασιώτης:

Θέμα 5ον. Ὑποβολὴ πρὸς ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1948 τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Ὁμιλεῖ ὁ κ. Στάθης: (Ἴδε Χημικά Χρονικά Τόμ. 13 ἀρ. 4-6).

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ζητεῖ τὴν κατ' ἐξαιρέσιν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς σειρᾶς τῶν θεμάτων τῆς ἡμ. διατάξεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Ζητεῖ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων κατὰ σειρὰν ἀναγραφῆς.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ἐπιμένει εἰς τὴν κατ' ἐξαιρέσιν συζήτησιν ἵνα μὴ λησμονῶνται τὰ ἀναφερόμενα κονδύλια.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γ. Σ. θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν, γενομένην ἀποδεκτὴν.

Ὁ κ. Στάθης. Τακτικά ἔσοδα: Δικαίωμα ἐγγραφῆς νέων μελῶν: 20Χ2.000=40.000.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου. Προτείνει αὐξήσιν δικαιώματος ἐγγραφῆς εἰς 10.000 δρχ.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Ἐρωτᾷ τὸν κ. Δημητρίου ἂν περιέχεται εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Δ Σ.

Ὁ κ. Δημητρίου. Ἀποδέχεται τὴν πρότασιν μετὰ τὴν προϋπόθεσιν ὅπως μὴ ὑπερβῇ τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῶν συναδέλφων. Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει 10.000 δρχ.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ἐρωτᾷ πόθεν συμπεραίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν νεοεγγραφισμένων εἰς 20. Νομίζει ὅτι θὰ ὑπάρξῃ μεγαλύτερος ἀριθμὸς.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Ὡς Καθηγητῆς, ὁμιλῶν, λέγει ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ὁ ἀριθμὸς θὰ φθάσῃ περίπου 50.

Ὁ κ. Δημητρίου. Λέγει ὅτι προτείνονται μόνον 20 διὰ τὸν λόγον ὅτι μερικοὶ νέοι λόγω τῶν γενικωτέρων οἰκομονομικῶν συνθηκῶν δὲν ἐγγράφονται ἀμέσως.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Προτείνει πρὸς συγκερασμὸν ἐκφρασθεισῶν ἀπόψεων 30Χ10.000.

Ἡ συνέλευσις συμφωνεῖ. Ἀναλόγως τροποποιῶνται καὶ τὰ ἐπόμενα κονδύλια.

Ὁ κ. Στάθης. Ἀναφέρει ὡς ἔσοδον 1.000.000 δρχ. ἐκ δωρεῶν.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ἐρωτᾷ πόθεν ἢ πρόβλεψις τοῦ ποσοῦ.

Ὁ κ. Δημητρίου. Λέγει ὅτι θὰ ζητηθῇ ἡ ἐφ' ἑπαξῆ συνδρομὴ τῶν μελῶν διὰ τὸν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης.

Γὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα κρίνονται ὡς ἐπαρκῆ.

Ὁ κ. Στάθης. Διάφοροι ἔκτακτοι εἰσπράξεις 1.000.000.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου. Ἐρωτᾷ πόθεν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ἔσοδον.

Ὁ κ. Δημητρίου. (Ἀναφέρει σχετικὰ μετὰ τηλεφωνικὴν σύνθεσιν κλπ.). Ἐν τούτοις δέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦ κονδυλίου εἰς 500.000.

Ἡ συνέλευσις ἀποδέχεται.

Ὁ κ. Στάθης. Ἐρανὸν δι' ἐνίσχυσιν ἀνέργων καὶ ἀπόρων συναδέλφων 100.000 δρχ.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ζητεῖ αὐξήσιν τοῦ ποσοῦ ἢ διαγραφὴν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Δημητρίου. Νομίζει ὅτι θὰ ἰδύνατο ν' αὐξηθῇ τὸ ποσὸν ὑπὸ τὸν ὄρον συγκροτήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τῆς Ἐνώσεως ἥτις νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως τῶν σχετικῶν πόρων.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου. Νομίζει ὅτι τὸ κονδύλιον τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων. Προτείνει ὅπως μέρος τῶν δωρεῶν χρησιμοποιηθῇ δι' ἐνίσχυσιν, τοῦ κονδυλίου τοῦτου συμπτυκνωμένου μετὰ τοῦ τῶν ἐράνων.

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος. Ζητεῖ νὰ διαγραφῇ τὸ κονδύλιον τῶν ἐράνων, ἢ δὲ Ἐνωσις νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν, ἄλλοθεν.

Ὁ κ. Μεντζελόπουλος. Ζητεῖ τὴν συγκρότησιν Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν σχετικῶν πόρων, καὶ προτείνει αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς κατὰ ποσοστὸν τι, τοῦτου χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συναδέλφων.

Ὁ κ. Φερεντίνος. Ζητεῖ νὰ ἐνισχύωνται οἱ ἀνεργοὶ ἐκ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Σ. Ἴνα λήξῃ τὸ ζήτημα προτείνει διαγραφὴν τοῦ κονδυλίου καὶ ἀναγραφὴν αὐτοῦ εἰς τὸ κονδύλιον τῶν δωρεῶν.

Ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει νὰ διαγραφῇ καὶ νὰ ἐνσωματωθῇ εἰς τὸ κονδύλιον τῶν δωρεῶν.

Ὁ κ. Στάθης. Καθυστερημέναι συνδρομαὶ 23.890.000.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Ἐρωτᾷ πῶς καθωρίσθῃ τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων συνδρομῶν.

Ὁ κ. Δημητρίου. Ἀπαντᾷ ὅτι ἡ εἰσπράξις πραγματοποιεῖται μετὰ βάσιν τὴν κλιμάκωσιν τὴν ἰσχύουσαν πρὸ τοῦ Αὐγούστου 1947.

Ὁ κ. Μαυριδópουλος. Προτείνει ὅπως τὸ ὑπόλοιπον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφιερωθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν βιβλιοθήκης καὶ ἀνέργων, ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Σ. Δ.

Ὁ κ. Κώνστας. Νομίζει ὅτι κατὰ τὸ Καταστατικὸν τὸ Συμβούλιον δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ δικαίωμα.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου. Ἐρωτᾷ πῶς τότε ἐνεγράφη τὸ πρῶτον τὸ κονδύλιον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Συνεπῶς δὲν εἶναι ἀντικανονικόν.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Προτείνει τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν σχετικῶν πόρων.

Ὁ κ. Βάτης. Ζητεῖ διαχωρισμὸν ἀνέργων καὶ ἀναξιοπαθόντων συναδέλφων, ἵνα μὴ ζητοῦν ἐνίσχυσιν ἅπαντες οἱ ἀνεργοὶ.

Ὁ κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Αἱ χορηγήσεις αὗται νὰ μὴ ἀναγράφονται εἰς τὰ βιβλία διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῶν ἐνισχυομένων.

Ὁ κ. Μεντζελόπουλος. Προτείνει τὴν καθιέρωσιν

ὡς καὶ εἰς τὸν Ἑλληνας ὡς τὴν ἀπαραίτηται θάρρα καὶ ἐπιχειρηματικὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀρχαίας καὶ διαλεκτικῆς καὶ νὰ διορθωθῇ τῆς ὀργανώσεως τοῦ αἰσθητοῦ εὐχαριστῶν θελοντῶν ὅτι τοῦτο ὅπως ἀπὸ ἐκπροσωπημάτων, τοῦ μελετήσῃ τὸν ὀργανισμὸν ἐν πόλεμον ἐν τῇ Notgemein- θὰ ἀναλάβῃ ἄντὸς δυναμὲν ὁμοίαν ἐπιστη- οὺς πρῶτας ἰστοδοτήσεως τοῦτου εἶναι τοποιοθῆ ἀρ- ἰς θὰ διαθε- ἡχανίαν καὶ ὡς καὶ ἐμ- κῶς. Πρέπει ὅτι δὲν δύ- ἰς ἐξ αὐτῆς ἰκοντα ἐπι- ἰχισται βιο- ἰν δυστυχῶς ἰρμανία ἦτο ἰν νὰ ἐνδια- ἰαυτὸς εἶναι ἰηθῶμεν νὰ ἰσημονικὴν ἰμίλλης θὰ ἰτόσον ἀπὸ ἰθὰ συμ- ἰλλάς πρέ- ἰλλον, ἐνῶ ἰν εἶναι

ἰ αἰσθάνε- ἰνης μέσα ἰδῶση καὶ ἰν ἐρεῦνης ἰα τῆς ἐμ- ἰμον. Γνω- ἰολίας θὰ ἰ ἀνώτερο , καὶ θὰ ἰνίας ἠθι- ἰ τι ἔστω, ἰατος καὶ

ἰ Ἄγγ. Δη- ἰδιότι κα- ἰν τὰ προ- ἰν ὑποστή-

υποχρεωτικού ειδικού ένοήμου άρωγής, εις κάθε πράξιν των συναδέλφων.

Πρόεδρος Γ.Σ. Προτείνει την ανάθεσιν του ζητήματος εις τὸ Δ.Σ. πρὸς ρύθμισιν.

Ο κ. Δημητρίου. Αποδέχεται τὴν γενομένην πρότασιν.

Η Δις Σκουλουδάκη. Ζητεῖ ὅπως μέχρι τακτοποιήσεως τοῦ ζητήματος παραμείνῃ τὸ ἀναφερθὲν ποσὸν ἵνα μὴ διαγραφῇ κάτι χωρὶς προηγουμένως νὰ δημιουργηθῇ κάτι καλύτερον.

Ο Πρόεδρος Γ.Σ. Πρόκειται περὶ παραβάσεως τοῦ καταστατικοῦ.

Ο κ. Καραθανάσης. Προτείνει ὅπως τὸ κονδύλιον ὑπαχθῇ εἰς τὰ ἔκτακτα ἔξοδα.

Ο κ. Σαργέντης προτείνει ὅπως ἀνατεθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Δ.Σ.

Ο κ. Φερεντίνος. Ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε δὲν ἔβωρεῖτο καταστρατήγησις τοῦ καταστατικοῦ, νὰ παραμείνῃ εἰσέτι καὶ συγχρόνως νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Δ.Σ.

Ο κ. Ν. Νάνος. Νομίζει ὅτι παράβασις θὰ εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. εἰσπραξις ποσῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸν Νόμον.

Ο κ. Πρόεδρος Γ.Σ. Αἰεὶ ὅτι πρόκειται περὶ παρανοήσεως.

Ο κ. Νάνος. Μόνον οἰκειοθελῶς δωρεὰς δύναται νὰ δεχθῇ ἡ Ἐνωσις δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

Ο κ. Πρόεδρος Γ.Σ. Ἐὰν ὑπάρχουν δωρεαὶ ἀκαθορίστου σκοποῦ, αὐτὰ θὰ ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ζητεῖ τὸν τερματισμόν τῆς συζητήσεως μὲ διαγραφὴν τοῦ ζητήματος.

Ο κ. Στάθης. Ἀναγινώσκει προβλεπόμενον ἔσοδον ἐκ διαφημίσεων ἐξ 1.600.000 δρχ.

Ο κ. Μαυρειδόπουλος. Ἐρωτᾷ ποῦ ἐστηρίχθησαν διὰ τὸν καθορισμόν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ.

Ο κ. Στάθης. Μὲ βᾶσιν τὰ πέρυσιν εἰσπραχθέντα.

Ο κ. Νάνος. Προτείνει ὅπως τὸ προβλεφθὲν ὑπολοίπον «Χημικῶν Χρονικῶν» διατεθῇ διὰ τὸν πλουτισμόν τῆς Βιβλιοθήκης.

Θέμα βον. Προτάσεις Δ.Σ. 1) Ἐπὶ τῆς Βοηθείας Βορείων Ἐπαρχιῶν Ο κ. Δημητρίου προτείνει τὴν ἐκτὸς τοῦ Δ.Σ. συγκρότησιν Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην ἐντὸς τακτοῦ χρονικοῦ διαστήματος (ἐντὸς 15ῆμερου).

2) Διὰ νὰ παρασχεθῶσιν ἀπτά δείγματα ὅτι δὲν λημονοῦμεν τοὺς ὑπὲρ Βωμῶν καὶ Ἐστιν μαχομένους, εἰσηγεῖται σχετικὸν ψήφισμα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

3) Εἰσηγεῖται νὰ προταγανδισθῇ ἡ ταχύτερα καταβολὴ τῶν ὑποχρεώσεων ἕναντι τῆς Ἐνώσεως, διότι μόνον οὕτω θὰ ὑπάρξωσι αἱ δυνατότητες ἐπιτελέσεως τοῦ ἔργου τῆς.

Θέμα 7ον. Συζητήσις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων.

Ο κ. Βουρλάκος. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος Οὐνέσκο, λέγει ὅτι συνεκροτήθησαν Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν παραλαβὴν μηχανημάτων ἐκ Γερμανίας. Δὲν εἶδε ἀφικνούμενα Βιομηχανικὰ μηχανήματα ἀλλὰ μόνον Μηχανουργικὰ, καὶ ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν Χημικῶν διὰ νὰ ρυθμισθῇ τὸ ἄτοπον.

Ο κ. Δημητρίου. Τὸ Δ.Σ. συμμετέσχεν εἰς ἐπιτροπὰς ὑπὸ Συμβουλευτικὴν μορφήν μόνον. Κατ' ἀρχὴν παρέλαβον ὑλικά τὰ Πολεμικὰ Ὑπουργεῖα εἰς ἃ ἐδόθη προτεραιότης. Ἦδη γίνονται ἐνέργειαι παραλαβῆς μηχανημάτων ἐξ 150 διαλυομένων Γερμανικῶν Βιομηχανικῶν ἐργοστασίων. Ἐξ αὐτῶν ὁμως μόνον 20 - 25 ἐπίκειται ἡ ἄμεσος διανομὴ μεταξὺ τῶν συμμάχων.

Ο κ. Δόσιος. Ἡ διάθεσις Γερμανικῶν Ἐργοστασίων ἔχει ὡς βᾶσιν νὰ στερηθῇ ἡ Γερμανία τῶν μέσων προπαρασκευῆς διὰ πόλεμον. Ἐπομένως πρῶτον διελύθησαν τὰ μηχανουργικὰ καὶ εἶτα τὰ χημικὰ τὰ παρασκευάζοντα ἐκκρηκτικὰς ὕλες, τὰ ὁποῖα ὁμως θὰ ἐξυπηρετήσουν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Εἰρήνης. Λέγει ὅτι δὲν εἶναι στὸ χέρι μας νὰ κάνουμε ἐπιλογὴ τῶν

ἐργοστασίων. Ἀκόμη δὲ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀπλὴ μεταφορὰ ἐνὸς ἐργοστασίου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπανατεθῇ εἰς κίνησιν, διότι ὑπάρχουν καὶ μυστικὰ εἰς ἐκάστην βιομηχανίαν.

Ο κ. Κώνστας. Συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Δόσιον. Λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Βρυξελλῶν καθώρισε τὴν σειρὰν τῶν διατεθησομένων Ἐργοστασίων. Ἄλλωστε τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ χημικὸς κ. Δεληγιάννης ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς ἔχει κάθε συμφέρον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλληνικὴν Χημικὴν Βιομηχανίαν.

Ο κ. Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως ζητεῖ ἀπὸ τὸ Σῶμα τὴν ἔγκρισιν τῆς προτάσεως τοῦ Δ. Σ. ἡ ὁποία καὶ παρέχεται διὰ βοῆς καὶ χειροκροτημάτων.

Ο κ. Ἀρβανίτης ζητεῖ τὴν διευκόλυνσιν εἰσαγωγῆς ὀργάνων καὶ ἀντιδραστηρίων διὰ τοὺς ἀσχολούμενους μὲ τὴν Ἀναλ. Χημείαν συναδέλφους, ἐργαστήρια κτλ.

Ο κ. Δημητρίου. Ἡ Ἐνωσις Χημικῶν ἐφ' ὅσον τῆς ζητεῖται ἀρμοδίως ἐνίσχυσις προσπαθειῶν συναδέλφων παρέχει ταύτην. Ἐν προκειμένῳ ζητεῖ ὅπως τῆς χορηγηθῶσι τὰ ἀναγκαζοῦντα στοιχεῖα διὰ νὰ προβῇ εἰς καταλλήλους ἐνεργείας.

Ο κ. Πρόεδρος Γ. Σ. προτείνει τὴν ἐνίσχυσιν μόνον συναδέλφων εἰσαγωγῶν.

Ο κ. Παπαδημητρίου δὲν νομίζει ὅτι εἶναι ὀρθὴ ἡ συνήθεια ν' ἀνέρχονται εἰς τὸ βῆμα μόνον οἱ ἐπικριταὶ ἀλλὰ ν' ἀκούγεται καὶ ἔπιαινος ἐνίσχουσιν τὰ ἀρμόδια Συμβούλια. Ἐπαινεῖ τὸ Δ.Σ. διότι ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ ὀργανώσεις καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν διαρύθμισιν τῶν ἀποχῶν τῶν συναδέλφων. Ὁμοίως διὰ τὸ ζήτημα τῶν Μικροβιολόγων, εὐχόμενος ὅπως αἱ προσπάθειαι μὴ ἀποβῶν ἐπὶ ματαίῳ. Ὁμοίως διὰ τὴν στάσιν τοῦ Δ.Σ. εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐπιλαχόντων τῆς Χημείας καθὼς καὶ διὰ τὸν καταρτισμόν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν. Τέλος διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέμα.

Ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου, κατακρίνει τὴν ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀναβολὴν τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργαζομένων εἰς Βιομηχανίας νομίζει ὅτι αἱ ἀποτυχούσαι προσπάθειαι ἐγίναν ἀπὸ τὴν ἀριστοκρατίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐπομένως ἀσφαλῶς ἀπέτυχον. Νομίζει ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν κατεβλήθη ἡ ἀπαιτούμενη προσπάθεια. Ἐπὶ τοῦ περιφήμου νομοσχεδίου τοῦ ἔλυε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν κλάδον ζητήματα, ὡς τὴν πρόσληψιν συναδέλφων ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν, τὴν μὲ τοὺς τεχνικοὺς ἐξομοίωσιν τῶν Δημ. ὑπαλλήλων συναδέλφων κ.λ.π. νομίζει ὅτι ἂν κατεβάλλετο ἐντατικώτερον προσπάθεια θὰ ἐπιτυγχάνετο ἡ ἐπιψήφισις του. Γὰρ τὸ περιοδικὸ δὲν νομίζει ὅτι ἐγίνε ὅ,τι ἦτο δυνατόν. Μόνον τὴν ἐπιτυχὴ διεκπεραίωσιν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Δ.Ε. Ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ εἰσπραχθησαν τὰ 33 οἰο τῶν προβλεφθέντων ἐνῶ παλαιότερον εἰσπράττοντο ἄνω τῶν 50 οἰο, νομίζει δὲ ὅτι τὸ Συμβούλιον ἠκολούθησε τὴν Κρατικὴν τακτικὴν.

Τέλος ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τοῦ κώδικος Δημοσίων Ὑπαλλήλων βλέπει ἐξαφανισμόν τοῦ κλάδου τῶν Τεχνικῶν ὑπαλλήλων καὶ νομίζει ὅτι τὸ Συμβούλιον πρέπει νὰ κινήθῃ δραστηρίως.

Τὸ Δ.Σ. δὲν ἱκανοποίησε τὰς προσδοκίας του, ἀνογνωρίζει πάντως τὰς δυσχερεῖας ὑφ' ἃς ἀνέλαβε καὶ εἰργάσθη. Ἐν τούτοις δὲν ἱκανοποίησε τὰς προσδοκίας τοῦ κλάδου τῶν Χημικῶν.

Ἐλπίζει ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ λογοδοσίαν τὰ ἔργα θὰ εἶναι περισσότερα, ἀλλὰ φοβεῖται ὅτι θὰ παραμείνῃ μόνον εὐχή. Ἦδη τὸ ἔργον τοῦ κριτοῦ ἀντικεῖ εἰς τοὺς ἀναδείξαντας τὸ σημερινὸν Συμβούλιον.

Ο κ. Ἀρβανίτης. Εὐχαριστεῖ διὰ τὰς καταβληθείσας ἐνεργείας διὰ τὴν σύνταξιν κώδικος Οἰνολόγων καὶ Μικροβιολόγων. Ἀλλὰ οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἀπὸ διετίας ὑπάρχοντος σχεδίου κατοχυρώσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, κυρίως Οἰνολόγων. Ἐζητεῖται

κατο
σιν
C
Ἐπα
ροῦν
C
τὴν
λευσ
φίσι
σίαν
Δ
σοστ
C
κῶς
ἀγατ
ἡμετ
νατό
γειῶν
του,
μεῖα
φών
Συνε
σμέν
δριάζ
σθησι
δρεῦ
Δ.Σ.
ζητη
σιν τ
μένοι
σιν τ
Πρωτ
βῆμα
ἔχεν
ἐάν
ἐπῆλ
ἀρμο
γείου
μοσί
ἔχει
γην
ὅτι π
ἐντός
Τὸ
σεως
τοῦ
Ἐθα
προέ
νασο
κοποι
τριετ
γασί
ἀδελ
πουδ
ρειδό
ἐπιθ.
τοῦ
ἀντιπ
λων,
καὶ
κατη
προσ
σχετι
Τὸ
πὰς μ

πλή μεταφορά
εθνή εις κίνη-
κάστην βιομη-

κατοχύρωσις εκ νέου του κλάδου μετά την κατάργη-
ση νόμου ψηφισθέντος επί κατοχής.

Ο κ. Μερκάτης. Αναφέρει ότι εργοστάσια της
Επαρχίας του χρησιμοποιούντα διθειάνθρακα στε-
ρουνται Χημικού.

Ο κ. Μεντζελόπουλος. Το κράτος δέν άντελήθη
την σοβαρωτάτην παρουσίαν του Χημικού. Η συνέ-
λευσις θά πρέπει νά ενδιαφερθή δι' αυτό και διά ψη-
φίσματος νά τονίση προς την Κυβέρνησιν την σημα-
σίαν του Χημικού κόσμου.

Δις Σκουλουδάκη. Έρωτά ποίον τό ύπάρχον πο-
σοστόν άνεργίας.

Ο κ. Δημητρίου. Κοι Συνάδελφοι, είμαι έξαιρετι-
κάς εύτυχής, διότι έν συνεχεία των λεχθέντων παρά
άγαπητού συναδέλφου επί του έργου του Δ. Σ. της
μετέρας Ένώσεως, θά παράσχω εις αυτόν την δυ-
νατότητα ίνα, ενημερούμενος επί των σχετικών ένεργ-
γιών του Δ. Σ., χειροκροτήσει αυτό διά τό έργον
του, ώς εδήλωσε τουτό ότι θά πράξη και διά τά ση-
μεία εκείνα εις τά όποία έμφανίζεται έλαφρώς δια-
φωνών. Απαντών επί της βραδύτητος συγκλήσεως
Συνελεύσεως λέγει ότι ή αίθουσα δέν ήτο έξησφαλι-
σμένη κατά τον Ιανουάριον επί δύο συνεχείς συνε-
δριάσεις. Επί των μισθών λέγει ότι μέ πλήρη συναί-
σθησιν, τό Συμβούλιον έκαμε ό,τι έκαμε, κατοικοε-
δρεΐον εις τους προθαλάμους του Ύπ. Έργασίας. Τό
Δ. Σ. έν τη προσπάθειά επιλύσεως των έκκρεμών ζη-
τητημάτων του κλάδου εξήτησε και ζητεί την ένίσχυ-
σιν του παρά πάντως δυναμένου και προθυμοποιου-
μένου εις τουτό. Έν προκειμένω εξήτησε την ένίσχυ-
σιν των ένεργειών του παρά του συναδέλφου κ. Πετ.

Πρωτοπαπαδάκη όστις την παρέσχε εις οχετικά δια-
θήματα. Επί του Νομοσχεδίου λέγει ότι τουτό θά
είχεν ιδη τό φώς της έπιψηφίσεως πρό έτους περίπου,
έν δέν ένισυνέβαινε ύπουργική μεταβολή έξ ής
έπηλθε ή βραδύτης, ήτις έφερε αυτό πάλιν εις την
άρμοδιότητα των διαφόρων ύπηρεσιών του Ύπουρ-
γείου. Ως προς τους Χημικούς, ύπαλλήλους του Δη-
μοσίου, λέγει ότι ό νυν Ύπουργός διαμφισβητεί ότι
έχει τό δικαίωμα αυτός νά κάμη την σχετικήν εισή-
γησιν. Αναφερόμενος εις τό έργον του Δ. Σ. φρονεί
ότι πρέπει νά έλέγχεται διά ζητήματα εύρισκόμενα
έντός της συγχρόνου δυνατότητος, τοιούτον δέ ζη-

τημα δέν είναι της διαβαθμίσεως των τεχνικών. Άρ-
κεί νά σημειωθή ότι ό κώδιξ των Ιατρών δέν κατωρ-
θώθη νά ψηφισθή, άν και ό κλάδος αυτός έχει δύο
Ύπουργούς έν τη Κυβερνήσει και πεντηκοντάδα περι-
ρίπου βουλευτών. Αποτεινόμενος προς τον κ. Άρβα-
νίτην, περί της έν συνεχεία κατοχυρώσεως του έπαγ-
γέλματος, λέγει ότι τό Δ. Σ. έκαμε πάν τό έφεκτόν,
έν τη έννοία της εξυπηρετήσεως του συνόλου. Ύπάρ-
χει χειρόγραφον επί του τί πρέπει νά περιέχη έκα-
στον έργαστήριον. Ωχλήθημεν ύπό των ύπηρεσιών
του Ύπουργείου νά δώσωμεν στοιχεία περι των άπαι-
τούμενων όργάνων εις τά Χημεία.

Έπειδή όμως ύπήρχον τεράστεια δυσκολία έξευ-
ρέσεως όργάνων, διά τουτό τό ζήτημα ζμεινε έκκρε-
μές.

Εις τον κ. Μεντζελόπουλον λέγει ότι είναι έτοι-
μα μόνον τά πορίσματα ώρισμένων έπιτροπών, και
όταν θά συμπληρωθούν και τά των άλλων θά άνα-
κοινωθούν εις όλους τους συναδέλφους. Επί του
ποσοστού των άνέργων λέγει ότι δέν τό γνωρίζει
έπακριβώς, πάντως είναι αρκετά μειωμένον λόγω
της στρατεύσεως και άλλων λόγων.

Ο κ. Φερεντίνοσ ζητεί την κατοχύρωσιν και των
εις Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εργαζομέ-
νων.

Η δις Σκουλουδάκη λέγει ότι ό καθρέπτης είναι
τό ποσοστόν της άνεργίας και θά έπρεπε νά ύπάρχη.

Ο κ. Δημητρίου δικαιολογών τον μη άκριβή κα-
θορισμόν του ποσοστού των άνέργων, λέγει ότι επί
1.200 δελτίων άπογραφής άποσταλέντων εις τους
συναδέλφους, μόνον οι 500 τά έπέστρεψαν συμπλη-
ρωμένα.

Ο κ. Αθανασόπουλος επί των ποσοστών εισπρά-
ξεως λέγει ότι παλαιότερον, όταν εισεπράττοντο πλέ-
ον των 50 %, ή μηνιαία συνδρομή ήτο μικροτέρα και
έπομένως κατεβάλλετο εύκολοτερη. Σήμερον όμως
πλήν της αύξήσεως της συνδρομής εξήτηθη και ή
ανάδρομική καταβολή αυτής.

Ο κ. Πρόεδρος Γ. Σ. Η συνέλευσις νομίζει ότι δύ-
ναι να ένγκρίνη τά πεπραγμένα του Δ. Σ. και νά
ζητήσει από αυτό όπως συνεχίση μετά του αυτού ζή-
λου την εργασίαν του. Εύθυσ θέτει εις ψηφοφορίαν
τήν πρότασιν καταρτισμού έπιτροπών και τό ψήφισμα
άτινα ένγκρίνονται διά βοής και χειροκροτημάτων.

Ειδήσεις—Πληροφορία—Κρίσεις και Σκέψεις

Τό νέον Δ. Σ. του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλί-
σεως Χημικών άπετελέσθη δι' ειδικής άποφάσεως
του Ύπουργού Έργασίας εκ των συναδέλφων κ. κ.

Όθωνος Μοδινοϋ ώς προέδρου, Χρ. Κοτζαμάνη άντι-
προέδρου, Α. Δημητρίου, Ζ. Βαμβακούλα, Γ. Αθα-
νασοπούλου, Π. Πρωτοπαπαδάκη, Γ. Παπαδημητρα-
κοπούλου, Ι. Κανδήλη και Ν. Μπούρα μέ θητείαν
τριετή. Διά της αυτής πράξεως του Ύπουργού Έρ-
γασίας ώρίσθησαν άντιστοιχώς άναπληρωτά οι συν-
άδελφοι κ. κ. Α. Παυλίνης, Α. Σωτηρίου, Θ. Αλε-
πουδέλης, Π. Λεονταρίτης, Ν. Ευαγγελίνος, Θ. Μαυ-
ρειδόπουλος, Γ. Δρίκος, Θ. Καλλιβρούσης, και ό
έπιθ. έργασίας κ. Ν. Καραπατάκης άναπληρωτής
του άντιπροσώπου του Ύπουργ. Έργασίας. Οι άνω
άντιπροσωπεύον κατηγορίας χημικών δημ. ύπαλλή-
λων, έλευθ. έπαγγελματιών, βιομηχάνων χημικών
και χημικών εργαζομένων έν ταις βιομηχανίας. Η
κατηγορία των συνταξιούχων χημικών πρόκειται
προσεχώς ν' άντιπροσωπεύεται μετά την ένγκρισιν
σχετικής τροποποιήσεως του όργανισμού του Ταμείου.

Τό νέον Συμβούλιον ώρισε τας σχετικώς έπιτρο-
πάς μεταξύ των όποιων ή έπιτροπή οινολόγων άπε-

τελέσθη εκ των κ. κ. Ζ. Βαμβακούλα, Γ. Αθανα-
σοπούλου, Α. Σωτηρίου, Σ. Αρβανίτη και Κ. Φράγκου.

* Έθεωρήσαμεν σκόπιμον ν' αναγράψωμεν τά
όνόματα των νέων συναδέλφων των λαβόντων δι-
πλωμα κατά τό λήξαν άκαδ έτος 1947—1948. Της
Ανωτάτης Σχολής Χημικών Μηχανικών του Έθν.
Μετσοβείου Πολυτεχνείου είνε οι κάτωθι 20 κατ' άλ-
φαβητικήν σειράν. Αλιπράντης Ανδρέας, Αντωνιά-
δης Παναγιώτης, Βλάχος Πέτρος, Δημητρακόπουλος
Γεώργιος, Διαμαντόπουλος Ηλίας, Ζιώγας Γεώργιος,
Καραγκούνης Θεόδωρος, Κοτιώνης Αλέξανδρος,
Λαμπρόπουλος Νικόλαος, Μακρής Αλέξανδρος, Μι-
χαλόπουλος Χρήστος, Οικονόμου Παναγιώτης, Πα-
τζιάς Τέρμαχος, Σαλίβερσος Μάριος, Σαχωλαρίδου
Έφη, Σταθάκος Παναγιώτης, Σκουλκίδης Θεόδωρος,
Ταούκης Σάββας, Κατζηδήμας Σταύρος και Ψαρρός
Νικόλαος. Τά όνόματα των έξελθόντων της Χημικής
Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών δέν κατέστη εύ-
χερής μέχρι τουδε νά ληφθούν.

* Η Έπιτροπή Βιβλιοθήκης της Ένώσεως (της
Γενικής Χημικής Βιβλιοθήκης ως ένόμιζε καλύτερον
νά λέγεται ό άειμνηστος Ιωάννης Καρράς) ύπόσχε-

- ται συντόμως να έτοιμάση και να θέση εις την διάθεσιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ πρὸς δημοσίευσιν, τὸν κατάλογον τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουν τοὺς ὀκτακοσίους τόμους. Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ χαιρετισθῆ ἰδιαίτερος διότι θὰ δώσῃ τὴν εὐχέρειαν εἰς τοὺς συναδέλφους νὰ μεταβαίνουν εἰς τὸ ἀναγνωστήριον κατατοπισμένοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, θεωροῦμεν ἐξυπηρετικὸν νὰ παραθέσωμεν τὴν ἰσχύουσαν διεθνῶς κατάταξιν κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα
- 000—099 Γενικαὶ ἐργασίαι, Προλεγόμενα, Βιβ'ιογραφία, Βιβλιοθηκονομία, Ἐγκυκλοπαιδεῖαι, Γενικαὶ πραγματεῖαι, Δημοσιογραφία, Ἐφημερίδες, Περιοδικά, Πολυγράφοις, Σπανιότης βιβλίων κλπ.
- 100—199 Φιλοσοφία, Μεταφυσική, Φυσιολογία, Ψυχολογία, Φιλοσοφικὰ συστήματα, Λογική, Διαλεκτική, Ἀρχαῖοι φιλόσοφοι, Σύγχρονοι.
- 200—299 Ἐρησκεία, Θεολογία, Βίβλος, Δογματικὴ Θεολογία, Ὀμιλητικὴ Κατήχησις, Ἐκκλησιαστικαὶ σύστασις καὶ ἔργα ἑκκλησιῶν, Ἱστορία χριστιανικῆς ἑκκλησίας, μὴ χριστιανικαὶ θρησκείαι.
- 300—399 Κοινωνιολογία, κοινωνικαί, πολιτικαί, οικονομικαὶ ἐπιστήμαι, στατιστικὴ νομολογία, διοικήσις, εἰδημερία, μάρφωσις, ἐμπόριον, συγκοινωνία, ἐνδυμασία, ἡθῆ καὶ ἔθιμα,
- 400—499 Φιλολογία, συγκριτικὴ, Ἀγγλικὴ Γερμανικὴ, Γαλλικὴ, Ἰταλικὴ, Ἰσπανικὴ, Λατινικὴ, Ἑλληνικὴ καὶ φιλολογία ἄλλων γλωσσῶν.
- 500—599 Ἐπιστήμαι, Μαθηματικά, Ἀστρονομία, Φυσικὴ, Χημεία, Γεολογία, Παλαιοντολογία, Βιολογία, Αἰθρωπολογία, Βοτανικὴ, Ζωολογία.
- 600—699 Τεχνολογία, Ἱατρικὴ, Γεωργία, Οἰκιακὴ οἰκονομία, συγκοινωνιακὴ τεχνολογία, Χημικὴ τεχνολογία, Βιομηχανία, Μηχανικὴ, Οἰκοδομικὴ.
- 700—799 Καλὰ Τέχνηαι, Τοπογραφία, Ἀρχιτεκτονικὴ, Γλυπτικὴ, Σχεδιασμοί, Διακόσμησις, Ζωγραφικὴ, Χαρακτικὴ, Φωτογραφία, Μουσικὴ, Διασκέδασις.
- 800—899 Νεωτέρα φιλολογία (Ἀμερικανικὴ, Ἀγγλικὴ, Ἀγγλοσαξωνικὴ, Γερμανικὴ, Γαλλικὴ, Ἰταλικὴ, Ρουμανικὴ, Ἰσπανικὴ, Πορτογαλλικὴ, Λατινικὴ, ἑλληνικὴ καὶ φιλολογία ἄλλων χωρῶν.

- 900—999 Ἱστορία, Γεωγραφία καὶ ταξίδια, Βιογραφία, Ἀρχαία Ἱστορία, Σύγχρονος Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρικὴ, Νότιος καὶ Βόρειος Ἀμερικὴ, Ὠκεανία καὶ Πολικαὶ Χῶραι.
- Ἰδιαίτερος σημειώμεν τὰς κατηγορίας αἱ ὁποῖαι περισσότερον ἐνδιαφέρουν τοὺς Χημικοὺς
- 530 Φυσικὴ—531 Μηχανικὴ—532 Ὑδροστατικὴ—533 Ἀέρια—534 Ἀκουστικὴ—535 Ὀπτικὴ—536 Θερμότης—537 Ἡλεκτρισμὸς—538 Μαγνητισμὸς—539 Ἀτομικὴ Φυσικὴ—5397 Ραδιενέργεια.
- 5401 Ἀρχικαὶ Θεωρίαι Χημείας, Ἀλχημεία, Φλογιστὸν—5410 Θεωρίαι Χημείας, Τύποι, Ὀνοματολογία—5412 Ἀτομικὴ θεωρία—5413 Φυσικοχημεία—542 Πειραματικὴ Χημεία—543 Ἀνάλυσις—544 Ποιοτικὴ Ἀνάλυσις—545 Ποσοτικὴ Ἀνάλυσις—546 Ἀνόργανος Χημεία—547 Ὄργανικὴ Χημεία—548 Κρυσταλλογραφία—549 Ὀρυκτολογία.
- 660 Χημικὴ Τεχνολογία—661 Χημικὰ Ἀντιδραστήρια—662 Ἐκκρηκτικὰ Ὑλαι, Πυρεῖα, Πυροτεχνουργικὴ—663 Ποτὰ οἶνοπνευματοῦχα ἢ μὴ, τεχνητὰ ἰαματικὰ ὕδατα κλπ—664 Τροφαὶ καὶ διατήρησις τῶν—665 Ἐλαια, Ἀέρια Κηρία, Λυχνία—666 Κεραμικὴ, Ὑαλος, τοῦβλα, τσιμέντα—667 Λεύκανσις, Βαφὴ κλπ. Μελάναι, χρώματα, Βερνίκια. 668 Λοιπαὶ ὄργανικαὶ βιομηχανίαι (σάπων, γλυκερίνη, κόλλα, κόμμι, ρητίναι, πλαστικά ὕλαι, αἰθέρια ἔλαια, ἀρώματα, λιπάσματα, ἀπόστασις). 669 Μεταλλουργία (Ἱστορία τῶν μετάλων κλπ.)—6691 Σίδηρος καὶ Χάλυψ—6692 Πολύτιμα μέταλλα—6693 Χαλκός, ὀρείχαλκος—6694 Μόλυβδος—6695 Ψευδάργυρος—6696 Κασσίτερος—6697 Ὑδράργυρος, Ἀρνίλιον καὶ λοιπὰ μέταλλα—6698 Καύσιμοι ὕλαι καὶ κάμινοι—6699 Μεταλλοδοκιμασία.

* Πληροφορίαι ἐκ τοῦ ἡμερ. Περιοδικοῦ Chem. Engineering βεβαιώνουν τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεως τῆς δεκατόμου Encyclopedia of Chemical Technology ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὑπὸ τῶν Kirk καὶ Othner. Οἱ ἐκδόται φιλοδοξοῦν ν' ἀναπληρώσουν τὴν ἑλλειψιν τοῦ λεξικοῦ Ullmann ἐν Εὐρώπῃ.

Θ. Λ. Μ.

Νόμοι—Διατάγματα—Ἐγκύκλιοι

Ἀριθ. πρωτ. 11931 Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 7 1947

Περίληψις.

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων οὗς δέον νὰ πληρῶσι τὰ ἄλευρα τὰ προερχόμενα ἐξ συναλέσεως 85 μ. σίτου 15 μ. ἀραβοσιταλεύρου καὶ προσθήκης εἰς 100 μ. τοῦ μείγματος τούτου 4 μ. ἀλεύρου σόγιας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Αἰσχροδικείων, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Ἀγορανομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδισμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθμ. 363]1946 ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων οὗς δέον νὰ πληρῶσι τὰ ἄλευρα τὰ προερχόμενα ἐκ συναλέσεως 85 μ. σίτου 15 μ. ἀραβοσιταλεύρου καὶ προσθήκης εἰς 100 μ. τοῦ μείγματος τούτου 5 μ. ἀλεύρου σόγιας», μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 55 τῆς 3-5-1947 (τεύχος β') φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύουσαν δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1947.

Ἀριθ. 363]46

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὄρων οὗς δέον νὰ πληρῶσι τὰ

ἄλει
σίτο
εἰς 1
λεύρ
ἔχο
φον τοῖ
τῆς παρ
συστάσ
θρον 4
«περὶ κ
σιῶν τῶ
ζομεν ἄ
ρῶσι τέ
μερῶν
θήκης ε
ἀλεύρο
1) Ὑ
2) Ὀ
δριον.
3) Γ
4) Π
5) Π
Κατὰ
τοῦ Κώ

Ἀριθμ. 7

Περὶ σ
σεως
ἀπερ
τυρῶ

Πρὸς το
γελεῖ
ματα
ἄγορ
τους.
(Κοι
διασμοῖ
ἔχο
τωτέρω
του Χη
ὑπ' ἀριθ
τῆς ὑπ'
γρασίαι
ταύτης,
τῶν Ἐφ
θεῖσαν
λον τῆς
ἀπὸ τῆς

Ἀριθ. 3]1
Περὶ συ
«περ
φάσε
ρῶν

ΑΝΩΤ
ἔχο
12]1946
ἔφασι
μου 432
Κράτου
αυτοῦ
τῶν ἐργ

άλευρα τὰ προερχόμενα ἐκ συναλέσεως 85 μερῶν σίτου, 15 μερῶν ἀραβοσιταλεύρου καὶ προσθήκης εἰς 100 μέρη τοῦ μείγματος τούτου 5 μερῶν ἀλεύρου σόγιας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 27157 π. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου» καθορίζομεν ὡς ἀκολουθῶς τοὺς ὄρους οὓς δέον νὰ πληρῶσι τὰ ἄλευρα τὰ προερχόμενα ἐκ συναλέσεως 85 μερῶν σίτου, 15 μερῶν ἀραβοσιταλεύρου καὶ προσθήκης εἰς 100 μέρη τοῦ μείγματος τούτου 5 μερῶν ἀλεύρου σόγιας

- 1) Ὑδρασία 14—14,5 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον
- 2) Ὄξυτης εἰς θεϊκόν δξὺ 0,150 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον.
- 3) Γλοιὴν ὑγρά 26 ο)ο τοῦλάχιστον.
- 4) Τέφρα 1,30 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον.
- 5) Πίτυρα 10,5 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος περὶ τροφίμων κλπ. καθοριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαρτίου 1947.

Ἀριθμ. πρωτ. 11932

Ἀριθμ. Ἐγκυκλ. 8 1947

Περίληψις

Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 23|1945 ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 137|1939 ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ὑγρασίαν τῶν μαλακῶν τυρῶν καὶ συμπληρώσεως ταύτης.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Πρὸς τοὺς κ.κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Διοικητικῶν, Παραρτήματα καὶ Χημικοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημείου Κράτους, Ἀγορανομικὰς καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

(Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς)

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3|1947 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 23|1945 ἀποφάσεως «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 137|1939 ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ὑγρασίαν τῶν μαλακῶν τυρῶν καὶ συμπληρώσεως ταύτης, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 52 τῆς 29-4-47 τεύχος Β', φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύουσαν δὲ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1947

Ἀριθ. 3|1947

Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 23|1945 ἀποφάσεως «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 137|1939 ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ὑγρασίαν τῶν μαλακῶν τυρῶν καὶ συμπληρώσεως ταύτης».

**ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ' 141051|5509 τῆς 30|12|1946 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, τὰ ἐδάφια β' καὶ δ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4328|1929 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους» τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀνωτάτου Χημ. Συμβουλίου», τὴν

ὑπ' ἀριθ. 23|1945 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 137|1939 ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ὑγρασίαν τῶν μαλακῶν τυρῶν καὶ συμπληρώσεως ταύτης» συμπληροῦμεν τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν ταύτην ὡς πρὸς τὴν ὑγρασίαν τῶν μαλακῶν τυρῶν, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1947 ἡ προσφορά εἰς τὴν κατανάλωσιν τυρῶν μαλακῶν ἐχόντων ὑγρασίαν ἀνωτέραν τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου 48,5 ο)ο ἐπὶ ἐκπτώσει τῶν τιμῶν πωλήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῶν διατάξεων περὶ τροφίμων, ποτῶν καὶ ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως, καθωρισμένων ποιότητων κατὰ 10 ο)ο. Ἡ περιεχομένη ὡς ὑγρασία εἰς τοὺς ἐν λόγω τυροὺς δὲν δύναται ὅπως δήποτε νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 58 ο)ο.

Ἐκ τῆς πινακίδος πωλήσεως τῶν τειοῦτων τυρῶν δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς ποιότητος τοῦ τυροῦ εἰς ἣν ἀνήκει οὔτος, βάσει τῶν λοιπῶν ὄρων τοῦ Κώδικος τῶν διατάξεων περὶ τροφίμων καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23|1945 ἀποφάσεως ἡμῶν, καὶ ἡ φράσις «ἠυξημένης ὑγρασίας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1947.

Ἐγκρίνομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτ. Χημικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθορίζομεν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1947.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κοινοποιούμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν σύγκλησιν τῶν κατωτέρω δύο ἐν Ἀγγλίᾳ διοργανουμένων Διεθνῶν Συνεδρίων.

I. Βον Διεθνὲς Συνέδριον προστασίας τῆς συγκομιδῆς, ἐν Λονδίῳ ἀπὸ 21—28 Ἰουλίου 1949.

Τοῦτο θὰ ὀργανωθῇ εἰς 6 τμήματα ἀνακοινώσεως ἐργασιῶν καὶ συζητήσεως ὡς ἀκολουθῶς.

- 1 Τμήμα Ἐντομοκτόνα.
- 2 » Μυκητοκτόνα.
- 3 » Ρυθμιστὰ ἀξέξεως φυτῶν.
- 4 » Τοξικολογία οὐσιῶν προστασίας τῆς συγκομιδῆς.
- 5 » Μέθοδοι ἐφαρμογῆς.
- 6 » Ἀναλυτικαὶ μέθοδοι καὶ τυποποιήσεις αὐτῶν.

II. Αὐθ Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανίας ἐν Καμπριτζ ἀπὸ 19—25 Αὐγούστου 1949.

Τοῦτο θὰ ὀργανωθῇ εἰς 11 τμήματα ἀνακοινώσεως ἐργασιῶν καὶ συζητήσεως ὡς ἀκολουθῶς.

- 1 Τμήμα Θρέψις τῶν ζῴων καὶ γενικὸς μεταβολισμὸς.
- 2 » Μικροβιολογικὴ Χημεία.
- 3 » Ἐνζύμα καὶ μεταβολισμὸς τῶν ἰσθῶν.
- 4 » Πρωτεΐναι.
- 5 » Ἱατρικὴ Βιοχημεία.
- 6 » Δομὴ καὶ σύνθεσις τῶν βιολογικῆς σπουδαιότητος οὐσιῶν.
- 7 » Χημεία τοῦ κυττάρου.
- 8 » Βιολογικαὶ Χρωστικαί. Φορεῖς Ὄξειδῶσεως καὶ καταλῦται Ὄξειδῶσεως.
- 9 » Ὁρμόναι καὶ στεροειδῆ.
- 10 » Χημειοθεραπεία καὶ χημεία τῆς ἀνοσίας.
- 11 » Βιοχημεία τῶν Φυτῶν.

Δικαίωμα συμμετοχῆς δι' ἕκαστον τῶν συνεδρίων 2 λίραι Ἀγγλίας (χάρτιναι).

Ἀνακοινώσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1949 δι' ἀμόφτερα τὰ συνέδρια.

Ἐντυπὸι αἰτήσεις καὶ πλείονες πληροφορίες μετ' ἀναλυτικῶν προγραμμάτων εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως.

